

Titel: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Citation: "Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*, s. 1 . Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r06-root.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Udkast til Lov

om

Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sag Sagførervæsnets Ordning.

(Udarbejdet af den ved allerhøjeste Reskript af 11te Maj 1892 nedsatte Proceskommission).

Kjøbenhavn. Trykt hos I.h. Sdjultz. 1899.

1

Indholdsoversigt.

Første Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kapitel I.

Retterne (§§ 1—27) S. 1—11.

Kapitel II.

Dommere, Retsskrivere, Retsbude m. m. (§§ 23—44) S. 11—16.

Andet Afsnit.

Nævningers Kaldelse.

Kapitel III.

Almindelige Bestemmelser (§§ 45—49) S. 17—18.

Kapitel IV. Grundlister (§§ 50—54) S. 18—20.

Kapitel V.

Nævningekredsens Aarsliste (§§ 55—59) S. 21—22.

Kapitel VI.

Nævninger for det enkelte Ting (§§ 60—75) S. 22-28.

Tredie Afsnit.

Anklagemyndigheden.

Kapitel VII.

(§§ 76—84) S. 28 — 30.

Fjerde Afsnit.

Politimyndigheden.

Kapitel VIII.

(§§ 85—91) S. 30—32.

Femte Afsnit.

Sagførere.

Kapitel IX.

Sagføreres Bestikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m. (§§ 92 — 104). S. 33—37.

Kapitel X.

Sagføreres Rettigheder og Pligter (§§ 105 —110) S. 38—39.

Kapitel XI.

Ophør af Netten til Sagførervikfomhed (§§ 111—112) S. 39—40.

Sjette Afsnit.

Lovens Træden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Kapitel XII.

(§§ 113—121) S. 40—43.

Furtsdiktionsliste S. 43—46,

1

Første Afsnit

Domstolenes Ordning.

Kap. I.

Retterne.

§ 1.

Rigets almindelige Domstole ere højeste

ret, Landsretterne og Underretterne (Kjøbenhavns Stadsret samt By- og Herredsretterne).

Rigsretten, Sessionerne, de gejstlige og militære Retter omfattes ikke af denne Lov. Det samme gælder om Landvæsenskommissioner og andre Myndigheder, som afgøre eller medvirke ved Afgørelsen af Anliggender, der ikke høre under nogen af de i denne Paragraf nævnte Retter.

§ 2.

Højesteret er, overensstemmende med Lovene om Retsplejen, øverste Domstol for hele Riget. Den har sit Sæde i Kjøbenhavn og bestaar af en Iustitiariusi 12 andre ordentlige og indtil 12 overordentlige Højesteretsdommere. Til at træde i, Iustitii Sted i paakommende Tilfælde beskikker Kongen en af Rettens ordentlige Dommere.

I hver Sags Afgørelse ved Højesteret deltage, forsaavidt ikke andet særlig er bestemt, mindst 7 Dommere. Haves i nogen Sag ikke det fornødne Antal af Rettens ordentlige Dommere til Raadighed, kalder Iustitiarius en eller flere overordentlige Dommere til at deltage i Sagens Behandling.

9

§ 3.

Skriverforretningerne ved Højesteret samt Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsgifter forestaas af en Justitssekretær. Ved Skriverkontoret ansættes 3 Fuldmægtige og det øvrige fornødne Kontorpersonale. Højesterets Iustitiarius træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 4.

Højesteret holder Møde til de samme Tider, som hidtil har været brugeligt; men Retten kan bestemme saadanne Forandringer heri, som- den maatte anse for hensigtsmæssige, hvorom det Fornødne bliver at bekendtgøre i Lovtidende.

Beslutninger af Netten, som gaa ud paa i Henhold til Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen at tilstede Afvigelser fra de almindelige processuelle Regler, ere ikke bundne til de foreskrevne eller, vedtagne Mødetider.

§ 5.

Riget inddeles i 2 Landsretskredse, den sjællandske, der omfatter Kjøbenhavn, Sjællands, Maribo og Bornholms Amter og den jydisk-fynske, der omfatter de jydste og synste Amter.

Den sjællandske Landsret, der har sit Sæde i Kjøbenhavn, bestaar af en Iustitiarius og 15 andre Landsdommere, og den jydisk-fynske Landsret, der har sit Sæde i Aarhus, as en Iustitiarius og 12 andre Landsdommere.

I Iustitii Forfald troeder i fornødent Fald det ældste tilstedeværende ordentlige Medlem af Retten i hans Sted.

Til i Stedet for en Landsdommer at tiltræde Landsretten, naar denne i Medfør af § 12 holder Møde udenfor dens Hovedtingsted, kan Justitsministeren for hvert enkelt Ting bestikke en af de i Landsretskredsen ansatte Underretsdommere.

§ 6.

Landsretternes Domsmyndighed omsatterdels Behandling og Paakendelse i første Instans af Retssager i det Omfang, som be-

9

stemmes ved Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen, dels Prøvelse i anden Instans af Underretternes Behandlinger og Afgørelser overensstemmende med de nævnte Love. Endvidere kan Kære rejses for Landsretten over Underrettens Afgørelser vedrorende de i § 16 a, c, d og f ommeldte Forhold.

§ 7.

Hvor ikke andet er særlig bestemt i Lovene om Retsplejen eller i denne Lov, deltage i de enkelte Landretssagers Behandling mindst 3 af Rettens Dommere. Sagerne Fordeling mellem Dommerne bestemmes af Iustitiarius efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 8.

I de Sager, som indbringes for Landsretten i Medfør af Lov om Strafferetsplejen, beklædes Formandspladsen af en af Kongen blandt Rettens Medlemmer dertil for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen bestikket Formand. Ved hver Landsret kan beskikkes 3 saadanne Formænd.

§ 9.

I Sø og Handelssager dannes den sjællandske Landsret af en blandt Rettens Dommere for 5 Aar ad Gangen af Kongen bestikket Formand og 4 sø- eller handelskyndige Dommere; dog kan Retten beklædes af Formanden alene, naar der ikke er Spørgsmaal om Vidneførsel, Syn og Skøn, Afhøring af Parter, Pars Ed, Kendelse om omtvistede Punkter eller Domsforhandling. Naar Søforklaringer skulle optages for Landsretten (jfr. § 188 i Lov om den borgerlige Retspleje) dannes Netten af Formanden og to Myndige Medlemmer.

De sø- og handelskyndige Medlemmer vælges paa den i Lov 19. Februar 1861 § 3 angivne Maade og skulle have de i samme Lovs § 4 nævnte Egenskaber, ligesom Bestemmelserne i bemeldte Lovs § 6 og 7 skulle gælde for dem, Deres samlede Antal og det i øvrigt fornødne fastsættes ved kgl. Anordning.

9

Ved Sø- og Handelssager forstaas i denne Lov de borgerlige Sager, i hvilke Fagkendstabs henholdsvis til Søforhold og til Handelsforhold skønnes at være af Betydning; og ved Afgørelsen heraf vil der være at tage særligt Hensyn til, om begge Parter ønske Behandling af Sagen som Sveller Handelssag.

Ved kgl. Anordning kan det bestemmes, at den jydsk-fynske Landsret i Handels- og Søsager dannes paa samme Maade som ovenfor bestemt med Hensyn til den sjællandske Ret.

§ 10.

Er Formanden forhindret fra at fungere i nogen af de i de to foregaaende Paragraffer omhandlede Sager, kan Landsrettens lustitarius enten selv overtage dennes Hverv eller overdrage det til en anden af Rettens Dommere. I andre Sager beklædes Formands-pladsen af Nettens lustitarius eller, naar han ikke deltager i Behandlingen, af den efter Tjenestealder ældste af de 3 Dommere, af hvem Retten dannes.

§ 11.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaas ved hver Landsret af en Justitssekretær, der tillige er Retsskriver. Desuden ansættes der ved Landsretterne, foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale, i Kjøbenhavn 6 og i Aarhus 3 Fuldmægtige. Landsrettens lustitarius træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 12.

Domsbehandling af Straffesager, i hvilke Bevisførelse skal finde Sted for Landsretten, foregaar dels paa det Sted, hvor Landsretten har sit Sæde, dels paa andre af Justitsministeren ved Anordning dertil fastsatte Steder i Landsretskredsen. I Anordningen bestemmes, hvilke Dele af Landsretskredsen der skulle henlægges til hvert af disse Tingsteder. Til Behandling af de her omhandlede Sager afholdes regelmæssigt Ting af den sjællandske Landsret i Løbet af hver

9

Maaned i Kjøbenhavn, og i øvrigt af hver Landsret en Gang i Løbet af hver 3 Maaneder paa hvert af Tingstederne udenfor Kjøbenhavn; dog afholdes paa Bornholm intet Ting i Maanederne December, Januar og Februar.

Til Behandling og Paakendelse paa de Ting, der saaledes afholdes udenfor Landsrettens Hovedtingsted, kunne ogsaa henvises saadanne borgerlige Retssager, med Hensyn til hvilke Retten i Henhold til § 59 i Lov

om den borgerlige Retspleje har bestemt, at Domsbehandlingen stal foregaa udenfor Rettens Sæde.

Tiden for de ovennævnte regelmæssige Tings Begyndelse bestemmes for hvert Fjerdingaar af Landsrettens Iustitiarius og bringes til almindelig Kundskab.

Overordentlige Ting til Domsbehandling af Straffesager, i hvilke Bevisførelse skal finde Sted for Landsretten, kunne afholdes saavel paa Rettens Hovedtingsted som paa dens andre Tingsteder, naar Landsrettens Iustitiarius finder dette fornødent. Paa disse Ting maa dog ikke foretages Nævninge-sager.

§ 13.

Til Behandling af andre end de i § 12 nævnte Sager afholder Landsretterne Moder til de Tider, som Retterne bestemme, og hvorum offentlig Bekendtgørelse finder Sted. Overordentlige Møder kan vedkommende Formand beramme, naar saadant af særegne Grunde findes fornødent. I Tiden fra 1ste Juli til 31te August behandles dog kun Sager, som indbringes i Medfør af Lov om Strafferetsplejen, samt følgende borgerlige Retssager: Sager om Forfølgning af Arrest og Forbud, Kæremaal og efter Begæring af en af Parterne saadanne Sager, hvis Foretagelse af Retten skønnes at være paatrængende.

§ 14.

Landsretskredfene inddeles i Underretskredse.

Staden Kjøbenhavn udgør en Underretskreds; dog kunne mindre Dele af det

9

tilgrænsende Landdistrikt ved kgl. Anordning henlægges under Kjøbenhavns Stadsret, naar de stedlige Forhold tale derfor. I øvrigt deles Riget i 103 By- og Herreds-retskredse, saaledes som det angives paa den nærværende Lov vedføjede Tavle. Forandringer deri, hvorved Sogne eller mindre Dele af enkelte Sogne henlægges til en anden Retskreds, kunne, efter at vedkommende Amtsraads Betænkning er indhentet, gøres ved kgl. Anordning.

§ 15.

Underrettens Virkekreds omfatter Behandling og Paakendelse af Retssager samt Foretagelse af Retshandlinger i det Omfang, som bestemmes ved Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen.

§ 16.

Til Underretternes Virkekreds henhores fremdeles udenfor den egentlige Retspleje:

a. Tinglæsningsvæsnet;

- b. Formandskabet i Landvæsenskommissioner overensstemmende med Lov af 30. December 1858 § 2;
 - c. De Retsbetjentene ved Lov af 23. Januar 1862 angaaende Tiendevederlagets Berigtigelse paahvilende Forretninger;
 - d. Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd udenfor Retsplejen, forsaavidt den ikke kan ske af Øvrigheden: samt udenfor Kjøbenhavns Stadsrets Omraade:
 - e. De ved Lov af 26. Maj 1868 om Umyndiges Midlers Forvaltning § 7, jfr. Bekendtgørelse af 11. Maj 1869, og ved samme Lovs § 10 til Skifteretterne henlagte Forretninger, forsaavidt Loven om den borgerlige Retspleje ikke medfører Forandring heri;
 - f. Notarialforretninger.
- Notarialvæsnets Ordning i Kjøbenhavn fastsættes ved særlig Anordning.

9

§ 17.

Kjøbenhavns Stadsret bestaar af en lustitarius og indtil 20 andre Dommere. Af disse bestilles to til Fogder og to til Skifteforvaltere. Til Varetagelse af de øvrige i §§ 15 og 16 ommeldte Forretninger deles Stadsretten i indtil 16 Afdelinger, som hver beklædes af en enkelt Dommer, der behandler og paakender de til Afdelingen henlagte Sager. Forretningernes Fordeling mellem henholdsvis Fogderne, Skifteforvalterne og Afdelingerne bestemmes af lustitarius med lustitsministeven's Billigelse. lustitarius fordeler, efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer, Afdelingerne imellem Medlemmerne. Naar det gøres fornødent, kan lustitarius overdrage til et Medlem af Netten midlertidig eller i enkelte Sager tillige at udføre Forretninger i en anden Afdeling end den ham tildelte.

I Sø- og Handelssager, som høre under Kjøbenhavns Stadsret, tiltroedes den paagældende Afdeling af Stadsretten af 2 sø- eller handelskyndige Medlemmer overensstemmende med de i § 9 givne Regler for den sjællandste Landsret, saaledes at det Medlem af Stadsretten, hvem Afdelingen er overdraget, er Formand. Ved den saaledes dannede Afdeling behandles endvidere Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Konkursboer.

§ 18.

Til Stadsretten hører et Skriverkontor samt et Pante- og Brevskriverkontor.

Skriverkontoret, hvorunder Skriverforretningerne ved Stadsrettens forskellige Afdelinger samt Oppebørsel af og Regnskabs-aflæggelse for Retsafgifter vedrørende Domssager og Skiftevæsnet høre, forestaas af en Justitssekretær; der ansættes indtil 21 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Fogedforretninger og de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger kunne, forsaavidt der ikke derved bliver Spørgsmaal om Afgørelse af Tvistigheder efter Dommerens Bestemmelse udføres af

9

en Fuldmægtig eller en anden dertil af Stadsrettens lustitarius bemyndiget Person. Pante- og Brevskriverkontoret, hvorunder Skøde- og Pantebøgernes Førelse hører, forestaas af en Pante- og Brevskriver, og der ansættes 4 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Beslutninger vedkommende Bøgernes Førelse kunne tages af Pante- og Brevskriveren eller en Fuldmægtig. Tinglæsninger og Aflæsninger foregaa ved de Afdelinger, som behandle borgerlige Domssager; Rettens lustitarius fastsætter Fordelingen med Justitsministerens Billigelse.

Fordelingen af de under Skriver-, Pante- og Brevskriver-Kontorerne hørende Forretninger fastsættes af

Stadsrettens lustitarius efter Forhandling med henholdsvis Justitssekretæren og Pante- og Brevskriveren.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaa for Fogedforretningers Vedkommende af Fogderne og for Pante- og Brevfkriverforretningernes Vedkommende af Pante- og Brevskriveren.

§ 19.

Bestemmelse om Tiden for ordentlige Moder i de Afdelinger af Stadsretten, der behandle Domssager, saavel som om Bekendtgørelsen heraf træffes af Stadsrettens lustitarius med Justitsministerens Billigelse; overordentlige Møder kunne berammes af Dommeren i den paagældende Afdeling. Møder i andre Sager berammes af Dommeren overensstemmende med Lovene om Retsplejen.

§ 20.

By- og Herredsretterne bestaa hver af en Dommer, der tillige er Retskriver.

Som Retskriver har han at meddele Udskrifter af Retsbøgerne og besørge alle de under Retten hørende Skriferforretninger og Udfærdigelser. Han oppebærer de befalede Retsafgifter og aflægger Regnskab derfor; han forestaar og foretager de Tinglæsning og Aflæsning af Dokumenter vedkommende Forretninger, samt fører Skode- og Pante-

9

bøgerne. Endvidere forestaar han Notarial-forretningerne.

I Underretskredse, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 35,000 Indbyggere, ansættes en særlig Dommer, til hvilken henlægges de Dommeren og Skriferen ved Underretterne paahvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen.

Paa Underretsdommerens Begæring kan der af Landsrettens lustitarius meddeles dertil egnede Mænd (§ 32) Bemyndigelse til paa Dommerens Ansvar at udføre Fogedforretninger, de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger eller Dele af samme samt Notarialforretninger.

Med Hensyn til Udpantningers Foretagelse ved Sognefogden gælde Reglerne i Lov om den borgerlige Retspleje Kap. XXXVIII.

§ 21.

I Søsager tiltrædes Underretten udenfor Kjøbenhavn af 2 Myndige Mænd overensstemmende med Reglerne i Lov om Søretter af 12. April 1892 §§2, 3, 4 og 5, og saaledes at Retten kan beklædes af Formanden alene i de foran i § 9 angivne Tilfælde Forsaavidt handelskyndige Dommere skulle tiltroede en Landsret i Handelssager, kan det, hvor Forholdene tilstede det, ved kgl. Anordning bestemmes, at By- og Herredsretter i Landsretskredsen i Handelssager samt ved Konkursbehandling af Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Boer skulle tiltrædes af handelskyndige Medlemmer.

§ 22.

Ved kgl. Anordning bestemmes Byog Herredskred senes Tingsteder.

Tildeles der en Retskreds flere Tingsteder, fastsætter Anordningen de Dele af Kredsen, som med Hensyn til Rettens ordentlige Møder skulle henhøre til ethvert af disse. Tinglæsning og Aflæsning af Dokumenter skal dog for hele Retskredsen fore-gaa ved det Tingsted, der i Anordningen betegnes som Hovedtingsted; men Dommeren er pligtig ved de ordentlige Rets- møder paa ethvert Tingsted i Kredsen at

10

modtage Dokumenter, som indleveres til Tinglæsning eller Aflæsning, samt efter Forud-begæring at udlevere tinglæste og aflæste Dokumnter.

Dommeren stal have Bolig ved Kredsens Tingsted eller, naar Kredsen har flere Tingsteder, ved Hovedtingstedet. Dog kan Justitsministeren tilstede Afvigelse herfra.

§ 23.

Ved Anordning bestemmes Tiden for de ordentlige Retsmøder til Domssagers Behandling paa ethvert af Retskredsens Tingsteder; herved iagttages, at der fastsættes forskellige Tingdage for de forskellige Tingsteder. Dommeren berammer i hvert enkelt Tilfælde Tiden for andre Retsmøder.

§ 24.

Sø- og Handelssager kunne behandles ved de for almindelige borgerlige Retssager dannede Retter, naar begge Parter ere enige herom.

Begæring om, at en Sag skal behandles som Sø- eller Handelssag, eller Indsigelse derimod stal fremsættes senest paa den første Tægtedag. Rettens Afgørelse af Spørgsmaal derom kan ikke medføre Afvisning af Sagen, men kun Henvisning af dens videre Behandling til den rette Domstol. Kærefristen er 3 Dage.

§ 25.

Regeringens Ret til, udenfor det i D. L. 1—2—1 omhandlede Tilfælde, at anordne ekstraordinære Retter bortfalder. Dog kan Kongen, foruden i det i Lov om Spare- og Laanekasser af 28. Maj 1880 § 8 ommeldte Tilfælde, undtagelsesvis, naar Begæring derom maatte indkomme, med Indvilgelse af samtlige de paa en dertil berammet Skiftesamling nødende Fordringshavere, bestikke Skiftekommissarier til i Stedet for den ordinære Skifteret at forestaa Behandlingen og Opgørelsen af et Konkursbo, der befindes at være af en særegen vidtløftig og indviklet Beskaffenhed. Ligeledes forbeholdes der Regeringen Adgang til at tillægge Landvæsenskommissioner dømmende Myndighed

11

til at afgøre de ved Inddæmnings- og Udtørrings- Foretagender opstaaende Spørgsmaal i samme Omfang som hidtil.

Endvidere kan Kongen, dels i Sager, i hvilke der foreligger Sigtelse for Overtrædelse af den borgerlige Lovgivning og tillige for Forhold, der vedrøre Sigtedes Stilling som gejstlig Embedsmand, dels i Sager, hvorunder Personer, af hvilke nogle henhøre under militære, andre under borgerlige Retter, sigtes for Delagtighed i samme forbryderske Forhold, bestemme, at Sagen i sin Helhed skal undersøges og paakendes ved borgerlig Ret. I saadanne Tilfælde kan Kongen tilforordne de Retter, til hvilke Sagens Undersøgelse og Paakendelse henvises, samt de Domstole, hvem Paakendelsen i Tilfælde af Anke tilkommer, hver tvende henholdsvis gejstlige eller militære Medlemmer som Dommere.

§ 26.

Paa Søn- og Helligdage afholdes ikke Retsmøder undtagen i paatrængende Tilfælde. Om Tilfældet er paatrængende, afgøres af Retten eller dennes Formand.

I den stille Uge og i Tiden fra 24. Decbr. til 6. Januar bortfalde de ordentlige Retsmøder.

§ 27.

De Retsbøger, som føres, autoriseres ved de af flere Dommere bestaaende Retter af vedkommende Iustitarius og ved Byog Herredsretterne af By- eller Herredsdommeren.

Retsbøgernes Indretning bestemmes, indenfor de ved Lov eller Anordning dragne Grænser, for de af flere Dommere bestaaende Retter af Iustitarius, for By- og Herreds-retternes Vedkommende af Landsrettens Iustitarius.

Kap. II.

Dommere, Retsskrivere, Netsbude m. m.

§ 28.

Faste Dommere ved Rigets almindelige Domstole bestikkes af Kongen.

12

Kun fuldmyndige, uberygtede, vederhæstige Mænd, som have underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med bedste Karakter, kunne beskikkes.

Foranstaaende Regler gælde ogsaa om de overordentlige Medlemmer af højesteret.

§ 29.

I Reglen kunne kun Mænd, der have været Landsdommere i 3 Aar, beskikkes til ordentlige Højesteretsdommere.

Forinden Nogen beskikkes til ordentlig højesteretsdommer, skal der gives højesteret Lejlighed til at udtale sig om de paagældende Ansøgere.

§ 30.

Til midlertidig at beklæde et Dommerembede, naar det paa Grund af Embedsledighed eller en fast Dommers Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Beskikkelse.

I paatrængende Tilfælde samt naar den faste Dommers Forfald skønnes at ville blive kortvarigt, kan Landsrettens lustitarius bemyndige til midlertidig at forestaa Dommerembedet ved en By- eller Herredsret. Herom stal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Den, som beskikkes til midlertidig at beklæde et Dommerembede, maa være i Besiddelse af de samme Egenskaber, som ud-kræves til at beklæde Embedet som fast Dommer. Dog er det ved By- og Herredsretterne med Hensyn til Eksamensfordringen tilstrækkeligt, at den Paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren *laudabilis* eller har opnaaet Karakteren „Bekvem“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede.

§ 31.

Naar det paa Grund af en Dommers Udelukkelse eller Fritagelse formedelst Inhabilitet maatte være nødveudigt, beskikker Justitsministeren eller, ved By- og Herredsretterne, Landsrettens lustitarius en Sættedommer.

13

Med Hensyn til Sættedommerne finde Reglerne i § 30, 3die Stykke, Anvendelse,

§ 32.

Den Bemyndigelse, som i Henhold til § 20 kan gives til paa Dommerens Ansvar at udføre visse Dommeren ved en By- eller Herredsret paahvilende Embedsforretninger, kan kun meddeles mænd, som have de i § 28 angivne Egenskaber; dog er det tilstrækkeligt, at den Paagældende fyldestgør den i § 30 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen.

§ 33.

Forfølgningen af det en Dommer for Overtrædelse af de ham efter Lovene paahvilende Pligter paadragne Strafansvar, der i alle Tilfælde bliver at bedømme efter Straffeloven, sker under en selvstændig Straffesag; dog kan Straffen, hvis den ej overstiger Bøder, i Tilfælde af Anke eller Kære, paalægges uden særligt Sagsanlæg, efter at her, om fornødent, er givet vedkommende Dommer Lejlighed til mundtligt eller skriftligt at udtale sig om det paagældende Forhold.

Erstatningsansvar maa som hidtil gøres gældende ved Anke, forsaavidt det ikke enten efter Loven om Strafferetsplejen paakendes i Forbindelse med Spørgsmaal om Straf eller indtales, efter at Straffedom er fældet over den Paagældende.

§ 34.

Gør en Dommer sig skyldig i Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse, der dog ikke er af saadan Beskaffenhed, at den ifølge Lovgivningen paadrager Straf, eller udviser han iøvrigt utilbørligt eller usømmeligt Forhold, paahviler det Lustitarius i den Ret, hvoraf han er Medlem, med Hensyn til Landsretternes Lustitarius Højesterets Lustitarius, samt med Hensyn til Kjøbenhavns Stadsrets Lustitarius og Dommere ved Byog Herredsretterne vedkommende Landsrets Lustitarius i Stilhed at give ham fornøden Advarsel.

14

§ 35.

Viser saadan, efter Omstændighederne gentagen, Advarsel sig frugtesløs, eller har Dommeren gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække eller gøre ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som Dommerkaldet forudsætter, kan dette drage til følge efter Omstændighederne Afskedigelse uden Pension eller med Pension, beregnet efter Pensions-lovens Regler, eller endelig saaledes, at Pensionens Størrelse bliver at bestemme ved særlig Lov. Er der Tale om et efter Straffeloven strafbart Forhold, bliver Sagen af Lustitarius at overgive til vedkommende Overanklager for eventuelt at forfølges som selvstændig Straffesag. I andet Fald, eller naar Dommen i Straffesagen ikke lyder paa Embedsforbrydelse, afgøres Spørgsmaalet ifølge Justitsministerens nærmere Bestemmelse under en af det Offentlige mod Dommeren anlagt Sag. Sagen behandles efter de for Landsretsproceduren for borgerlige Sager i 1ste Instans gældende Negler.

I Overensstemmelse hermed bliver det fremdeles at afgøre, hvorvidt en Dommer bør afskediges paa Grund af vedvarende Aands- eller Legemssvaghed.

§ 36.

Naar Straffesag er rejst. mod en Dommer, eller naar han maa antages at have gjort sig skyldig i saadant utilbørligt Forhold, som omhandles i § 35, saavel som naar han er bleven uvederheftig eller aandssvag, kan han suspenderes. Afgørelse herom træffes, naar Talen er om en Underretsdommer, af Landsrettens Lustitarius og to af Rettens Medlemmer, og naar Talen er om en højesterets- eller Landsretsdommer, af højesterets Lustitarius og to af Rettens Medlemmer.

§ 37.

Beslutning om Ophør af midlertidig Bestikkelse til at beklæde et Dommerembede (§30) eller af Bemyndigelse til at udføre Dommergæring efter § 20, 4de Stykke, kan tages af den Myndighed, der har meddelt den, dog, forsaavidt det er Landsrettens Iustitarius,

15

med Ret for den Paagældende til at forelægge Spørgsmaalet for Justitsministeren.

§ 38.

Justitssekretærer ved højesteret, Landsretter og Københavns Stadsret beskikkes af Kongen, Fuldmægtige ved de nævnte Retter af Kongen eller af Justitsministeren efter de nærmere Regler, som fastsættes ved Lønnings-loven.

Til midlertidig at beklæde et af de nævnte Embeder, naar det paa Grund af Embedsledighed eller Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Bestikkelse. I paatrængende Tilfælde samt naar Forfaldet skønnes at ville blive kortvarigt, kan vedkommende Rets Iustitarius give den midlertidige Bemyndigelse. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Til fast eller midlertidig at beklæde de i denne Paragraf nævnte Embeder udkræves, at Vedkommende er en fuldmyndig, uberygtet og vederhæftig Mand, samt at han har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen i det Mindste med Karakteren *laudabilis* eller har opnaaet Karakteren „Bekvem" ved den juridiske Fælles-prøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede.

§ 39.

Naar nogen af de i § 38 nævnte Embedsmænd 'paa Grund af Inhabilitet er udelukket, beskikker vedkommende Rets Iustitarius i fornødent Fald en Mand, som har de i § 38, 3die Stykke, angivne Egenskaber, til at fungere i Sagen.

§ 40.

For saa vidt Retsskriverembedet ikke er forenet med Dommerembedet, fremsættes Klager over Retsskriverens Afgørelser inden 6 Maaneder for den Ret. ved hvilken Retsskriveren er ansat. Efter at have modtaget Retsskriverens Erklæring afgør Retten, for Københavns Stadsrets Vedkommende Rettens Iustitarius, Sagen ved Kendelse. Mod denne Kendelse kan rejses Kæremaal.

16

Er Retsskriverembedet forenet med Dommerembedet, afgøres deslige Klager ved Kære. Med Hensyn til Retsskriveres Ansvar til Straf og Erstatning for Overtrædelse af deres Embedspligter sinde Reglerne i § 33 tilsvarende Anvendelse.

§ 41.

Ved højesteret, Landsretterne og Kjø-

benhavns Stadsret ansætter Rettens Iustitarius det fastsatte Antal Retsbude. Ved hver By- og Herredsret ansætter vedkommende Dommer et Retsbud.

§ 42.

I hver af de i § 14 ommeldte Retskredse ansættes det fornødne Antal Stævningsmænd.

De ved Landsretterne, Københavns Stadsret samt By- og Herredsretterne ansatte Retsbude kunne benyttes som Stævningsmænd for vedkommende Rets Omraade i det Omfang og paa den Maade, som henholdsvis Rettens Iustitarius eller By- eller Herredsdommeren nærmere bestemmer. De Stævningsmænd, som yderligere efter Justitsministerens Bestemmelse behøves, bestikkes af vedkomniende Iustitarius eller Underretsdommer. Fortegnelse over Retskredsens Stævningsmænd opslaas paa Tingstederne samt henholdsvis i Landsretternes og Københavns Stadsrets Lokaler, og bekendtgøres tillige aarlig og oftere, naar Forandring sker, i de Aviser, fom dertil af Justitsministeren bestemmes.

§ 43.

Enhver Stævningsmand afgiver til vedkommende Iustitarius eller Underretsdommer en edelig Erklæring om, at han med Troskab og Samvittighedsfuldhed vil opfylde de ham efter Lovene om Retsplejen og den ham meddelte Instruks paahvilende Pligter. Dommeren i Retskredsen har at vejlede dem med Hensyn til deres Pligter.

§ 44.

Det underordnede Personale ved højesterets, Landsretternes og Københavns Stadsrets Skriverkontorer ansættes af vedkommende Rets Iustitarius.

17

Andet Afsnit.. Nævningers Kaldelse. Kap. III. Almindelige Bestemmelser,

§ 45.

For hvert Aar, regnet fra 1ste Juni til 31te Maj, vælges et Antal Mænd til at udføre Nævningehvervet. Blandt disse udtages Nævningerne for det enkelte Ting ved Lodtrækning, og blandt de saaledes Udtagne atter Nævningerne for den enkelte Sag, ligeledes ved Lodtrækning.

Ved Nævningekreds forstaas den Del af en Landsretskreds, som er henlagt til samme Landsretstingsted.

§ 46.

Til Nævning kan med de af §§ 47 og 48 følgende Undtagelser kaldes Enhver, som har Valgret til Folketinget, medmindre han paa Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske Sprog er ude af Stand til at fyldestgøre en Nævnings Pligter. Den for Valgretten gældende Betingelse med Hensyn til Boligen bliver her at anvende saaledes, at den Paagældende i det Nar, der gaar forud for Nævningeaarets Begyndelse, stal have haft Bopæl i Nævningekredsen.

§ 47.

Udelukkede fra at være Nævninger ere: Ministre, Departementschefer, Medlemmer af højesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, offentlige Anklagere, Overøvrigheder, Politiets Embeds- og Bestillings-mænd, Folkekirkens og de anerkendte Trossamfunds Gejstlige.

§ 48.

Følgende Personer kunne begære sig fritagne for Nævningehvervet:

1) Rigsdagsmænd, medens Rigsdagen er samlet,

19

18 2)

Told- og Postembedsmænd, faste Brandfolk, saavelsom de ved Jernbaner og Telegrafer samt Telefoner ansatte Personer, 3)

Apotekere, der drive deres Næring uden hjælp af en farmaceutisk Kandidat, 4)

Lodser, 5)

de, som inden Nævningeaarets Begyndelse fylde 65 Aar, 6)

de, som paa Grund af deres Helbredstilstand eller Formue- eller Familieforhold ikke uden Fare for deres Velfærd kunne opfylde Nævningepligten, 7)

de, som udelukkende eller væsenligst ernære sig ved deres Hænders Gærning, 8)

de, som efter den kommunale Nævningekreds Berigtigelse have fæstet Bopæl i en anden Nævningekreds.

§ 49.

Ingen kan kaldes til Nævning, som ikke er optagen paa Grundlisten (§§ 50 ff.) og Nævningekredsens Aarsliste (§§ 55 ff). Efter den førstnævnte Listes endelige Berigtigelse af Kommunalbestyrelsen kan ingen optages paa den uden ifølge Forandring af Kommunalbestyrelsens Kendelse efter Anke.

Grunde, der udelukke fra Nævningehvervet (§§ 46 og 47), men som maatte være blevne upaaagtede eller først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, skulle af den paagældende Myndighed tages i Betragtning uden Hensyn til nævnte Frist.

Krav paa Fritagelse for Nævningehvervet af Grunde, som først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, er ikke afskaaret.

Kap. IV. Grundlister.

§ 50.

Kommunalbestyrelserne — i Kjøbenhavn den samlede Kommunalbestyrelse ved et Udvalg af 4 Medlemmer, af hvilke 2 udnævnes af Magistraten og 2 af Borgerrepræsentanterne, saaledes at i Tilfælde af

19

Stemmelighed Lodtrækning gør Udslaget — udvælge aarlig blandt de Personer, der ere opførte paa Folketingsvalglisten og opfylde de øvrige i §§ 46 og 47 forefrevne Betingelser, mænd, der anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet, nemlig i Kjøbenhavn 1200 og 200 Suppleanter, paa Landet i hver Sogneraadskreds 5 (paa Bornholm dog 6) og, 2 Suppleanter, og i Købstæderne samt i Handelspladserne 1 for hvert fulde Antal af 250 Indbyggere og 1 Suppleant for hvert fulde Antal af 500 Indbyggere.

De Landdistrikter, som med Hensyn til X

Fattig- eller Skolevæsen have kommunal Bestyrelse fælles med en Købstad (Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 § 4, Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 15), henregnes i den her omtalte Henseende til Købstaden.

§ 51.

Fortegnelse over de ifølge § 50 valgte mænd (Grundlisten) skal fremlægges til almindeligt Eftersyn i Overensstemmelse med de i Lov 12. Juli 1867 § 12 for Valglisterne til Folketinget foreskrevne Negler.

Indsigelser mod Listen eller Begæringer om Fritagelse for Nævningehvervet skulle fremsættes skriftlig for Kommunalbestyrelsen under Angivelse af Grunden, hvorpaa de støttes, inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, i hvilken Listen ligger fremme.

Indsigelse kan fremsattes af Enhver, som anser sig uden føje optagen paa Listen, eller som efter § 48 mener at have Krav paa Fritagelse, saavel som af enhver til Folketinget valgbar Beboer af Kommunen, som formener, at Nogen uberettiget er optagen paa Listen.

De fremkomne Indsigelser paakendes af Kommunalbestyrelsen, i Kjøbenhavn af det i § 50 nævnte Udvalg, under lagttagelse af de i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12. Juli 1867 § 14 foreskrevne Regler. Kendelsen kan af den, hvem den gaar imod, indankes til Udvalget for Aarslistens Dannelse. Meddelelse om, at Anke vil finde Sted, skal inden 3 Dage efter Kendelsens Afsigelse gøres til Kommunalbestyrelsen.

20

§ 52.

Den efter Afgørelsen af fremfattede Indsigelser berigtigede Liste underskrives af Kommunalbestyrelsens — i Kjøbenhavn det i § 50 ommeldte Udvalgs — Formand og indsendes af ham inden 1ste April til Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse (§ 55). Saa stal og Afskrift af de Kendelser, mod hvilke Anke, overensstemmende med § 51 i Slutningen, er anmeldt, indsendes med fornødne Oplysninger.

§ 53.

I Tilfælde af Forsømmelse med Listernes Indsendelse stal Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelses i fornødent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsbøder, drage Omsorg for, at de savnede Lister uopholdelig indsendes. Findes det, at Listen i nogen Kommune ikke paa lovbefalet Maade er bragt istand, paalægger han, i fornødent Fald under Tvangsbøder, Kommunalbestyrelsen ufortøvet at træffe de i Loven befalede Foranstaltninger, om fornødent med Forkortelse af de lovbestemte Frister, og gør Indberetning herom til Justitsministeren, der afgør, om Strafansvar stal gøres gældende. Tvangsbøderne tilfalde Statskassen.

§ 54.

Dersom hidtil upaaagtede eller fenere opstaaede Grunde, som udelukke nogen paa Grundlisten opført Person fra Nævningehvervet, efter den i § 51 ommeldte Frist Udløb maatte komme til Kommunalbestyrelsens Kundskab, stal derom ved Indsendelse af Listen eller senere, saa snart ske kan, gøres Meddelelse, ledsaget af fornødne Oplysninger, til Formanden for Udvalget for Aarslistens Dannelse, saafremt enten Lodtrækningen til denne Liste endnu ikke har fundet Sted, eller den Paagældende ved Lodtrækningen er bleven optaget paa den. Herom skal Kommunalbestyrelsen samtidig underrette den, om hvis Udelukkelse der er Tale.

21

Kap. V.

Nævningekredsens Aarsliste.

§ 55.

Til Afgørelse af, hvilke Mænd der skulle opføres paa Nævningekredsens Aarsliste, dannes for 3 Aar ad Gangen i hver Kreds et Udvalg, bestaaende af en af Kongen beskikket Formand, to af Landsrettens Iustitarius og to af vedkommende Amsraad og Købstad-Kommunalbestyrelser valgte Medlemmer.

De nærmere fornødne Regler om de to sidstnævnte Udvalgsmedlemmers Valg fastsættes af Justitsministeren.

Udvalgets Medlemmer ere berettigede til Godtgørelse for Befordring med 1½ Kr. for hver løbende mil; de Udlæg, som Udførelse af de Udvalgets Formand i de følgende Paragrafer paalagte Forretninger medføre, godtgøres efter Regning.

§ 56.

Formanden for det i § 55 nævnte Udvalg sammenkalder Møde af Udvalget paa Nævningekredsens Tingsted, saa betids, at Aarslisten kan være affattet inden 1ste Maj. Om Tid og Sted for Modet, som afholdes offentlig, skal mindst 1 Uge forud Bekendtgørelse indrykkes i de af Justitsministeren bestemte Aviser, med Opfordring til dem, som i medfør af § 51 i Slutningen agte at paaanke en Kendelse af Kommunalbestyrelsen, samt til de paa Grundlisterne opførte Personer, der maatte mene at have et ved § 48 hjemlet og ikke ved Forsømmelse (§49 i Slutningen) afstaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede møde skriftlig og med Angivelse af Grund at indgive deres Anke eller Begæring til Udvalgets Formand.

§ 57.

Udvalget afgør først de Spørgsmaal vedrørende Optagelsen paa Grundlisten, som ifølge §§ 54 og 56 ere forelagte det, eller som det selv maatte sinde Anledning til at rejse ifølge fremkomne, paa bestemte Kendsgærninger støttet Tvivl om, hvorvidt nogen af

22

de paa Listen opførte mænd fyldestgør Betingelserne efter §§ 46 og 47 for at kunne være Nævning. Der gives dem, hvem Afgørelsen angaar, og som ere mødte eller have ladet møde, Lejlighed til at udtale sig og til at fremføre medbragte Bevisligheder.

Udvalgets Afgørelser, som paategnes Grundlisten, kunne ikke paaankes.

Naar der ved de Afgørelser, som træffes af Kommunalbestyrelsen eller Udvalget, udskydes nogen af de valgte, træder den paa Listen først opførte Suppleant i den Udelukkedes Sted.

§ 58.

Naar de nævnte Fortegnelser paa den anførte Maade ere berigtigede, bliver af det hele for hver Nævningekreds særligt udpegede Antal mænd ved Lodtrækning at udtage, for den københavnske Kreds 600, for den bornholmske Kreds 120 og for hver af de øvrige Nævningekredse 200. Listen offentliggøres i de

dertil ved Anordning bestemte Aviser.

De saaledes udtagne Mænd opføres med deres fulde Navn, Livsstilling og Bopæl efter Bogstavfølge og under Løbenumre paa en særegen Liste, som underskrives af Udvalgets Medlemmer og udgør Nævningekredsens Aarsliste.

§ 59.

Viser Nogen Forsømmelse i Udførelsen af de ham efter Kap. III—V paahvilende Forretninger, bliver han, forsaavidt ikke højere Straf er forskyldt efter Lovgivningens almin delige Bestemmelser, at anse med Bøder fra 20—400 Kr., der tilfalde Statskassen.

Kap. VI.

Nævninger for det enkelte Ting.

§ 60.

Mindst en Uge før hvert Ting, paa hvilket Nævningesager skulle paakendes, afholder det i § 55 nævnte Udvalg et offentligt møde paa Tingstedet, for ved Lodtrækning

23

at udtage Nævninger for det forestaaende Ting. mødets Tid og Sted lader Formanden mindst en Uge forud bekendtgøre i de af Justitsministeren bestemte Tidender med Opfordring til de paa Aarslisten opførte Perfoner, fom mene at have et ved § 48 hjemlet og ikke ved Forsømmelse afskaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen for det berammede møde skriftlig med Angivelse af Grund at indgive deres Begæring til Udvalgets Formand.

Denne lader før Modet de Navne, som findes paa Aarslisten, og som ikke ifølge Afgørelser, trufne i Anledning af tidligere Ting i Nævningeaaret, eller i Medfør af Neglen i § 73 maatte være udgaaede, afskrive paa Sedler med deres paa Aarslisten opførte Løbenumre.

§ 61.

Paa Modet afgør Udvalget først de mulig fremkomne Spørgsmaal om Fritagelser eller om Udslettelse af Aarslisten. Med Hensyn til disse Afgørelser gælde Reglerne i § 57

§ 62.

De Sedler, som ikke ifølge de i forrige Paragraf omtalte Afgørelser maatte blive at lægge til Side, sammenholdes derefter med Aarslisten og eftertælles, hvorefter der strides til Lodtrækning af 30 hovednævninger og 10 hjælpenævninger for det forestaaende Ting.

Til den Ende blive fyrst de Sedler, der indeholde Navne paa Personer, som bo paa det Sted, hvor Netten skal holdes, eller i Nærheden af det, lagte i en Urne, og blandt dem 10 Sedler udtrukne af Formanden, en for en. Ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en Liste. Derefter lægges ogsaa de andre Sedler i Urnen, og 30 Sedler udtages af Formanden, en for en; ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en anden Liste. De udtrukne Numre forsynes med Løbenumre efter den Orden, i hvilken de udtrækkes.

24

Den sidste Liste er Tingets Hovedliste, den første hjælpe listen. Begge Lister underskrives af Udvalgets' Formand. De nævnte Lister gælde for hele det forestaaende Ting, om dette endog maatte fortsættes udover den 31te Maj.

§ 63.

Ved Lodtrækningen . til hjælpe listen blive de Personer, som have været opførte paa Hjælpe listen ved tidligere Ting i Nævningeaaret, men ikke have været indkaldte, ikke medtagne, forsaavidt der foruden dem paa Aarslisten findes opført et tilstrækkeligt Antal saadanne Personer, som komme i Betragtning til Hjælpe listen.

§ 64.

Genparter af Hovedlisten og Hjælpe listen skulle mindst en Uge før Tingets Begyndelse tilstilles Landsretten og Overanklagerne. Tilsvarende Genparter tilstilles ved Foranstaltning af Formanden for det forestaaende Ting, mindst 6 Dage før Tinget eller Dagen, til hvilken Indstævning er sket, mulige private Sagsøgere samt hver af de Tiltalte og deres Forsvarere. Finder Indstævning med kortere Varsel Sted, afkortes denne Frist saaledes, at den bliver en Dag kortere end Varslet. Til de Tiltalte sker Meddelelsen paa den i Lov om Strafferetsplejen §§ 81 ff. foreskrevne Maade.

§ 65.

Udvalgets Formand drager Omsorg for, at de paa Hovedlisten opførte Personer paa den i Lov om Strafferetsplejen §§ 81 ff. foreskrevne Maade indkaldes med en Uges Varsel til at give møde i Netten ved en Tilsigelse, som angiver Tid og Sted for Rettens Holdelse og indeholder Paamindelse om Pligten til betimelig Angivelse af mulige Fritagelsesgrunde eller Forfald samt om Følgerne af Forsømmelse i denne Henseende og af Udeblivelse uden lovligt

Forfald.

Paa lignende Maade gives der de paa Hjælpe listen opførte Personer Tilsigelse

om, at de under det forestaaende Ting skulle holde sig beredte til efter Indkaldelse at møde til Udøvelse af Nævningehvervet.

§ 66.

Hvis nogen af de tilsagte Hoved- eller Hjælpenævninger mener at have noget ikke ved Forsømmelse afskaaret Krav paa Fritagelse eller at have lovligt Forfald, bør han ved Tilsigelsens Forkyndelse eller saa snart, som det bliver ham muligt, opgive saadant enten for Stævningsmanden, der paategner Tilsigelsen Bemærkning herom, eller skriftligt til Udvalgets Formand, samt meddele de Oplysninger i saa Henseende, som staa til hans Raadighed.

Forsømmelse af betimelig Anmeldelse af Fritagelsesgrunde medfører deres Fortabelse.

§ 67.

Finder Udvalgets Formand efter de foreliggende Oplysninger, at en fremsat Begæring om Fritagelse bør tages til Følge, eller at et opgivet Forfald er gyldigt, eller at det ved de i § 54 nævnte Meddelelser er oplyst, at Grunde ere forhaanden, som udelukke nogen af de udtrukne Hoved- eller Hjælpenævninger fra Nævningehvervet, foretager han i et offentligt, Dagen forud bekendtgjort møde paa lignende Maade, som i §§ 60—63 foreskrevet, ny Lodtrækning til Fuldstændiggørelse henholdsvis af Hovedlisten og Hjælpe listen.

Mod Hensyn til de ved denne Lodtrækning udtrukne Nævninger iagttages Reglerne i §§ 64 og 65 snarest muligt; de der ommeldte Frister forkortes saa meget, som Omstændighederne gøre nødvendigt.

Finder Udvalgets Formand ikke tilstrækkelig Grund til at tage Hensyn til fremsatte Begæring om Fritagelse eller opgivne Forfald, lader han Meddelelse derom forkynde for Paagældende paa den i § 65 bestemte Maade med Betydning om, at Spørgsmaalet kan indbringes til Afgørelse af Retten ved Tingets Begyndelse.

De af Formanden i Henhold til denne Paragrafs første Stykke truffne Afgørelser om

Fritagelse og Udelukkelse have kun Gyldighed for det forestaaende Ting.

§ 68.

Dagen før Tingets Begyndelse blive Aarslisten, den endelige Hovedliste og Hjælpe liste for Tinget og de paategnede Tilsigelser til Hoved- og Hjælpenævningerne at tilstille Nettens Formand. Fremdeles skal Udvalgets Formand til samme Tid eller senere snarest muligt tilstille Rettens Formand de Meddelelser, som efter § 54 maatte komme ham ihænde om tidligere upaaagtede eller senere opstaaede Grunde, som udelukke nogen af de paa Tingets Lister opførte Personer fra Nævningehvervet.

§ 69.

Enhver Nævning, som udebliver efter behørig Indkaldelse, uden at lovligt Forfald oplyses, eller som, efter at være mødt, uden Orlov eller oplyst lovligt Forfald unddrager sig Opfyldelsen af de ham som Nævning paahvilende Pligter, ifalder en Bøde til Statskassen, første Gang fra 49 til 400 Kr., og c Gentagelsestilfælde fra 100 til 1000 Kr. .

Spørgsmaal om Nævningers Ansvar efter denne Paragraf afgøres af Retten uden Nævninger.

Den afsagte Kendelse forkyndes snarest muligt for den paagældende Nævning. Denne har i 8 Dage fra Kendelsens Forkyndelse Adgang til at fremkomme med Oplysninger for Retten om, at behørig Indkaldelse ej har fundet Sted, eller at han har haft lovligt Forfald. Findes disse fyldestgørende, ophæver Retten sin Kendelse. De omhandlede Kendelser kunne ikke gøres til Genstand or Anke eller Kære.

§ 70.

Har en udebleven Nævning, for hvis Vedkommende lovligt Forfald er oplyst, ikke opfyldt den ham efter § 66 paahvilende Pligt til betimelig Anmeldelse og Meddelelse af Oplysninger, eller nøder en Nævning for sent, men inden Lodtrækning

27

af Nævninger til nogen Sag er begyndt den paagældende Dag, kan Retten ved Kendelse idømme ham en Bøde af indtil 20 Kr. Denne Kendelse kan ikke omgøres af Retten, ej heller paaankes eller paakæres.

§ 71.

Retten Formand kan meddele en Nævning Orlov under Samlingen for en bestemt Tid.

§ 72.

Viser det sig under Tinget, at det til Lodtrækningen af Nævninger til en Sag fornødne Antal (Lov om Strafferetsplejen § 261) ikke kan skaffes tilveje ved Indkaldelse af de tilsagte Hjælpenævninger, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning blandt de paa Aarslisten opførte Personer, som ere bosatte paa eller nærved det Sted, hvor Retten holdes. Herved bliver Reglen i § 63 at iagttage. De udtrukne Navne tilføres Hjælpepersonen og meddeles straks Overanklageren, den eller de Tiltalte og deres beskikkede Forsvarere, hvorhos de Paagældende straks indkaldes efter Reglerne i § 65 med Aftens Varsel.

§ 73.

Ved Tingets Slutning lader Rettens Formand Navnene paa de Nævninger, der efter Indkaldelse have givet behørigt møde paa Tinget, og ikke her efter Begæring paa Grund af en midlertidig Forhindring ere blevne fritagne for at gøre Tjeneste i Henhold til § 48 Nr. 6, udstryge paa Aarslisten. Tillige meddeles der de ovenmeldte Nævninger paa Forlangende uden Betaling Vidnesbyrd af Nettens Skriver om, at de have givet

behørigt Mode under Tinget.

§ 74.

Der tilkommer Nævninger 3 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, naar de give Mode over 1/4 Mil fra den By, hvori de bo, eller, naar de bo paa Landet, fra deres Hjem, Godtgørelse for Be-

28

fordring frem og tilbage med 1½ Kr. for hver løbende Mil.

§ 75.

Aarslisten samt Tingets Hovedliste og Hjælpe-liste tilbagesendes efter Tingets Slutning til Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse.

Tredje Afsnit. Anklagemyndigheden.

Kap. VII.

§ 76.

De offentlige Anklagere ere Rigs-anklageren, Overanklagerne samt de til disses Bistand bestikkede Mænd.

§ 77.

Rigsanklageren beskikkes af Kongen. Til midlertidig at fungere som Rigsanklager i Tilfælde af Embedsledighed eller Forfald kan Justitsministeren meddele Bestikkelse.

Rigsanklageren virker ved Højesteret og fører Tilsynet med de offentlige Anklagere efter de nærmere Regler i Lovene om Retsplejen.

Rigsanklageren har Embedskontor i Kjøbenhavn.

§ 78.

Til Bistand ved Udførelsen af Rigsanklagerens Hverv beskikker Kongen en Overanklager.

Justitsministeren kan efter Forhandling med Rigsanklageren give ogsaa Andre Bemyndigelse til at optræde i en enkelt Sag for Højesteret i Rigsanklagerens Sted.

§ 79.

For den sjællandske Landsretskreds beskikker Kongen 3, og for den jydske-fynske

29

ligeledes 3 Overanklagere. Til midlertidig at fungere som Overanklager i Tilfælde af Embedsledighed eller Forfald kan Justitsministeren meddele Bestikkelse.

Overanklagerne virke ved Landsretterne og Underretterne efter de derom i Lovene om Retsplejen givne Regler.

Fordelingen af Forretningerne mellem Overanklagerne ved hver af Landsretterne saavel som Stedet for deres Embedskontor bestemmes af Justitsministeren.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at optræde for Landsretten i Stedet for eller sammen med Overanklageren kan efter Forhandling med denne gives af Justitsministeren.

§ 80.

Justitsministeren beskikker de fornødne Medhjælpere for Overanklagerne.

Rigsanklageren beskikker efter Forslag af Overanklageren Anklagere ved Underretterne, een eller efter Omstændighederne flere ved hver Underretskreds, til efter Paalæg af Overanklageren at udføre Tiltale for Underretten. Saadan Besikkelse kan meddeles een og samme Mand for flere Underretskredse.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at udføre en Sag for Underretten kan efter Forhandling med Overanklageren gives af Rigsanklageren.

§ 81.

Kun uberygtede, vederhæftige Mænd kunne bestikkes til eller handle som offentlige Anklagere.

Den, der beskikkes til Rigsanklager eller Overanklager, eller som bemyndiges til at optræde for Højesteret eller Landsretten i en enkelt Sag, skal fyldestgøre de Betingelser, der ifølge § 93 udkræves for at blive højesteretssagfører.

Den, der beskikkes til Medhjælper for en Overanklager eller til Anklager ved Underretten eller bemyndiges til i en enkelt Sag at udføre en Tiltale for Underretten, skal fyldestgøre de Betingelser, som ifølge § 95 udkræves for at blive Sagfører ved Underretterne.

30

§ 82.

Udøvelse af Sagførervirksomhed er uforenelig med Stillingen som Rigsanklager eller Overanklager. Dog skal den Anklager, der har Bestikkelse som Sagfører, med sine Foresattes Tilladelse kunne overtage Udførelsen af enkelte borgerlige Retssager.

Virksomhed som Sagfører udelukker ikke fra Bestikkelse som Anklager ved Underretten, ej heller fra Bemyndigelse til ellers at optræde som Anklager i en enkelt Sag.

§ 83.

De offentlige Anklagere ere Justitsministeren underordnede og staa med Hensyn til deres Hvervs Udførelse under dennes Tilsyn.

§ 84.

Anklagere ved Underretterne samt de Mænd, der bemyndiges til at optræde som Anklagere i en enkelt Sag, erholde Vederlag af det Offentlige for den enkelte Sag. Retten fastsætter i Dommen eller, hvis Sagen afsluttes uden Dom, ved Kendelse Vederlaget efter Arbejdets Betydning og Omfang.

Fjerde Afsnit. Politimyndigheden.

Kap. VIII.

§ 85.

Med Henfyn til Politiets Ordning og Virksomhed i Kjøbenhavn forbliver det indtil videre ved de nugældende Bestemmelser. Embedet som Vicepolitidirektør i Kjøbenhavn opretholdes.

§ 86.

I øvrigt deles Riget i Politikredse, der hver for sig forestaas af en Politimester.

Enhver Underretskreds udenfor Kjøbenhavn udgør een Politikreds, naar ikke andet særlig er bestemt.

Politimestrene, der beskikkes af Kongen,

31

maa fyldestgøre de i § 28, 2det Stykke, jfr. bog § 30, sidste Punktum, angivne. Fordringer.

§ 87.

Politiets Virksomhed omfatter dels udenfor Retsplejen Omsorg for offentlig Orden og Vel samt Lovenes Haandhævelse overensstemmende med de gældende Love og Vedtægter, dels Virksomhed i Retsplejen efter Lovene om denne, herunder særlig Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser smut Bestyrelse af Arresthusene.

Andre Forretninger end de forannævnte, som efter den hidtil gældende Net have været henlagte til Herredsfogden, Birkedommeren eller Byfogden, og som ikke ifølge Reglerne i denne Lovs 1ste Afsnit gaa over til Retterne, varetages indtil videre af Politimesteren, dog at udenfor Kjøbenhavn den øvrigheden efter D. L. 3—16—3 tilkommende Afgørelsesret gaar over til vedkommende Amtmand.

I de Kommuner, i hvis Bestyrelse Underøvrigheden paa Laudet efter de hidtil gældende Regler indtræder som Formand med samme Stilling som Borgmesteren i Købstæderne, beskikkes Formanden for Fremtiden af Kongen, indtil anderledes bestemmes ved Lov.

§ 88.

Ten eller de af Politimesteren antagne Fuldmægtige kan der af Amtmanden meddeles Autorisation til paa Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger. For at kunne autoriseres som saadan udkræves, at den Paagældende fyldestgør de i § 86, 3die Stykke, stillede Betingelser.

§ 89.

I enhver Politikreds udenfor Kjøbenhavn ansættes det fornødne Antal Politibetjente, idet der for hver Kjøbstadkommune og Handelsplads i Kredsen med indtil 3000 Indbyggere beregnes 2 Politibetjente og for Købstæder og Handelspladser med et større Indbyggertal desuden 1 for hver over-

32

flydende 1500 Indbyggere, dog ikke mere end 8 i alt, samt for Landet 1 bereden Politibetjent for hver 5000 Indbyggere, saaledes at et overskydende Antal regnes for fulde 5000, naar det overstiger Halvdelen. — En Forøgelse af det fastfattede Antal Politibetjente kan med Justitsministerens Samtykke finde Sted, naar vedkommende Købstad eller Amtsraad bevilger de dertil fornødne. Midler.

Politibetjentene, der skulle have Indfødsret og være vederhæftige Mænd af uplettet Rygte, ansættes Paa 3 Maaneders Opsigelse. De antages og afskediges af Amtmanden efter Politimestrenes Indstilling.

Sognefogderne og lignende Bestillingsmænd bistaa Politiet efter de gældende Regler. Det færegne Kystpoliti bortfalder.

§ 90.

I enhver Politikreds stal der være Station, med Vagtstue, Kontor og Opholdssted for Anholdte, paa det Sted, hvor Tingstedet eller, hvis der er flere Tingsteder indenfor Politikredsens Omraade, Hovedtingstedet i Kredsen er. Her skal ogsaa Politimesteren have Bolig.

§ 91.

Politimyndighederne ere Justitsministeren underordnede og staa under hans øverste Tilsyn.

Politiet udenfor Kjøbenhavns Politikreds staaer i sin Virksomhed for Efterforskning og Forfølgning af de Forbrydelser, som høre under Overanklagerens Virkekreds, under dennes Overtilsyn. Med Hensyn til sin øvrige Virksomhed staaer Politiet udenfor Kjøbenhavns Politikreds under Amtmandens Overtilsyn.

33

Femte Afsnit.

Sagførere.

Kap. IX.

Sagføreres Bestikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m.m.

§ 92.

Sagførere beskikkes af Justitsministeriet. Beskikkelse meddeles paa Begæring Enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnaaet 25 Aars Alderen, ikke er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har frrt en retskaffen Vandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Para-grafer for de enkelte Stillinger foreskrevne Betingelser.

§ 93.

For at blive Højesteretssagfører ud-fordres, at den Paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagfører ved Landsret eller Overanklager eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Ønske at være fjærnet fra disse Stillinger paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaaet tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestaaet den nedenfor i § 96 omhandlede Prøve.

§ 94.

For at blive Sagfører ved Landsret udfordres, at den Paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud iliaudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagfører ved Underret

34

eller som Anklager ved Underret eller i 5 Aar — hvoraf mindst 2 Aar hos samme Principal — stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesterets- eller Landsretssagfører eller som Medhjælper hos en Overanklager deltaget i Behandlingen af Retssager. Endvidere stal han have aflagt den i § 96 omhandlede Prøve.

§ 95.

For at blive Sagfører ved Underret udfordres, at den Paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen/ i det mindste med Karakteren haud iliaudabilis, eller har opnaaet Karakteren „Bekvem" enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede, samt at han enten i 5 Aar — hvoraf mindst 2 Aar hos samme Principal — stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retssager, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Retsskriver eller Politimester eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Dommer eller Politimester, saaledes at han i mindst 2 Aar har gjort Tjeneste hos samme Embedsmand eller ved samme Embede.

Den, der er i Besiddelse af de Egenskaber, som udfordres for en højere Art af Sagførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagførervirksomhed.

§ 96.

Sagførerprøverne for Højesteret og Landsretterne bestaa i, at den Paagældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 3 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv stal forskaffe sig, og af hvilke mindst 2 ere civile, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes forsvarlig.

Saadan Prøve kan Ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og Ingen erholder Ad-

35

gang til Proven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Bestikkelse henholdsvis som Højesterets- eller Landsretssagfører.

§ 97.

For Bestikkelserne som Højesteretssagfører, Landsretssagfører og Underretssagfører erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. Afgifterne tilfalde Statskassen.

Forinden Bestikkelsen udleveres til Vedkommende, har han at underskrive en edelig Forsikring om, at han med Flid og Troskab vil udføre de Sager, der betroes ham, og at han i det Hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører.

§ 98.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Rets-skriver-Embede, noget Embede som Rigsanklager eller Overanklager, nogen Øvrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand, Dommer, Politimester eller Rets-skriver. Hvorvidt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Ønsker en Sagfører, som besinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Udøvelse af Sagførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foresattes Tilladelse.

§ 99.

Den, der beskikkes som Højesterets- eller Landsretssagfører, er, saa længe han vil benytte Bestikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Højesteret eller en Landsret har sit Sæde. Underretssagførerne ere forpligtede til, inden Besikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Under-

36

retskreds de ville have Kontor. Ingen Sagfører maa have Kontor i flere Underretskredse. Højesteretssagførere

og Landsretssagførere, som ikke have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Højesteret eller en Landsret har Sæde, blive, saa længe de beholde Kontor udenfor de sidstnævnte Steder, at betragte som Underretssagførere; dog skulle Landsretssagførere, som have Kontor i en Underretskreds, i hvilken Landsretten holder regelmæssigt Ting udenfor sit Sæde, være berettigede til at møde for Landsretten i Sager, i hvilke Domsforhandling foregaar paa nævnte Tingsted. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelde denne for Justitsministeriet.

§ 100.

Højesteretssagførerne ere berettigede til at give møde for alle Landets Domstole, Landsretssagførerne for begge Landsretter og alle Underretter, Underretsfagførerne for enhver Underret udenfor Kjøbenhavn.

Ingen Sagfører kan give møde eller lade møde for en af en enkelt Dommer beklædt Ret, i hvilken Dommeren er beslægtet eller besvogret med ham i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 101.

Under mundtlig Forhandling i Domssager, er det ikke Sagførere tilladt at give møde ved en Anden, medmindre denne er en til møde for vedkommende Domstol berettiget Sagfører. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 102.

Udenfor mundtlig Forhandling i Domssager er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

37

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggørelse af lovligt Forfald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give møde ved enhver uberygtet myndig Mandsperson.

§ 103.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig den juridiske Fællesprøve eller den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretssagførere af Højesterets lustitarius og hos Landsretssagførere samt de Underretssagførere, der have Kontor i Kjøbenhavn, af lustitarius i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos andre Underretssagførere af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

§ 104.

Udtrykkene „Højesteretssagfører" og „Sagfører ved Underretterne" („Underretssagfører") i §§ 94, 99, 100 og 103 stal forstås som indbefattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Overretsprokuratorer og Overretssagførere skulle i Henseende til Møderet (§ 100) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretssagførere.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden have været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholde dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forsvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter paagældende Retters Indstilling anser dem for uskikkede dertil. Efter paagældende Retters Indstilling kan Justitsministeren, efterhaanden som der findes Anledning dertil, antage andre Sagførere til at deltage i nævnte hverv.

38

Kap. X.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

§ 105.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangslovene bestemmes, eneberettigede til at udføre Retssager for Andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt") kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er given, Net til selv at møde i Sagen, naar han ikke er en til Mode ved den paagældende Domstol berettiget Sagfører.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at Nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forseelsen er sket gennem Proformaretshandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at Vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren stal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke syges betalt, samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 106.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.

§ 107.

Sagførere ere pligtige med Flid og Troskab at udføre de dem betroede Forretninger. De ere pligtige at fremme de dem betroede Retssager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De ere pligtige at vise Retten Hensyns-fuldhed og Agtelse. De skulle afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af Rettergangslovene.

39

§108.

Hvad enten Overenskomst om Vederlag er sluttet i Forvejen eller ikke, maa ingen Sagfører kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saadan Egenskab yder, være sig i Udførelsen af Retssager eller ved Meddelelsen af Raad og Vejledning i andre juridiske Anliggender.

Forøvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den i det Hele eller for en Del tabes, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand, naar dog det Vederlag, som saaledes tilflyder Sagføreren, ikke i det Hele skønnes at være ubilligt.

§ 109.

Sagførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forskrifter eller iøvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

§ 110.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører, ikke er højere end Boder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kap. XI.

Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

§ 111.

Den Sagfører, som ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, stal ved samme Dom frakendes Retten til at udøve Sagførervirksomhed.

40

Har en Sagfører gjort sig skyldig i det Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om iøvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af § 254 maatte bortfalde, Netten til Sagførervirksomhed ved Dom at frakende ham under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgaaet en Sagfører, kan han ikke, selv om han paaanker saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, indtil endelig Dom i Sagen er falden.

§ 112.

Kommer en Sagfører under Konkurs har Justitsministeren at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, der først kan generhverves, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Krav. Bliver en Sagfører umyndiggjort har Justitsministeren ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Sjette Afsnit.

Lovens Tinden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Kap. XII.

§ 113.

Denne Lov træder i Kraft 2 Aar fra den Dag at regne, da det Nummer af Lovtidenden udgaar, hvori den kundgøres.

De i §§ 12, 22 og 23 ommeldte Anordninger og Bekendtgørelser udgaa i betimelig Tid før det Tidspunkt, da Loven efter foranstaaende Bestemmelse træder i Kraft. Fremdeles bliver der før det nævnte Tidspunkt at drage Omsorg for Affattelsen af de i Kap. IV og V omtalte Lister.

41

Loven gælder ikke for Færøerne; den sjællandske Landsret er Overret for Færøerne.

§ 114.

De Spørgsmaal, som opstaa ved Sammenligning eller Deling af hidtilværende Underretskredse med Hensyn til Bidrag til Arresthuses Opførelse eller Vedligeholdelse og andre for en Retskreds følles Anliggender afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 115.

Naar flere hidtilværende Underretskredse sammenlægges, gaa deres Skøde- og Panteprotokoller over til Hovedtingstedet for at afbenyttes for hele Retskredsen. Deles en hidtilværende Underretskreds, blive de fornødne Afskrifter af Skøde- og Pantebøgerne at udfærdige og Betalingen Herfor at udrede af Statskassen.

§ 116.

Sager og Anliggender, som paa den Tid, da nærværende Lov troeder i Kraft, svæve for Retten, gaa over fra de hidtil bestaaende Retter til de nye efter følgende Regler:

1) Sager og Anliggender, som svæve ved en Ret i første Instans, gaa efter Beskaffenheden af de Regler, der sinde Anvendelse paa den fortfatte Behandling, over enten til den Landsret eller den Underret, under hvilken den paagældende Retskreds henlægges. Finder en Deling Sted af en hidtilværende Underretskreds, sker Overgangen i alle Tilfælde, hvor Værnetinget beror paa stedlige Hensyn, til den Ret, under hvilken den paagældende Del af Retskredsen henlægges, i andre Tilfælde til den Ret, under hvilken den større Del af Retskredsen er henlagt;

2) Sager, som svæve ved Landsoverretten i Kjøbenhavn eller i Viborg, gaa over

henholdsvis til den sjællandske Lands

ret eller den jysk-fynske Landsret.

42

§ 117.

De nuværende Dommere og andre Embedsmænd ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, Kriminal- og Politiretten samt Sø- og Handelsretten sammesteds og Landsoverretten i Viborg ere pligtige at modtage Beskikkelse ved de nye Landsretter og Kjøbenhavns Stadsret, og de nuværende Underdommere og Underretsskrivere at modtage Beskikkelse ved de nye Underretter, dog uden Formindskelse i deres hidtil haste Embedsindtægter og saaledes, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillelæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil have beklædt, ogsaa kommer dem til Gode i de nye Stillinger, i hvilke de saaledes ere pligtige at modtage Beskikkelse.

Forsaavidt der i nærværende Lov stilles strængere Fordringer i Henseende til juridisk Eksamen for Dommere og andre Retsembedsmænd end efter de hidtil gældende Regler, forbliver det dog ved disse med Hensyn til

de Mænd, der alt ere beskikkede som saadanne.

§ 118.

De Spørgsmaal, som opstaa ved Sammenligning eller Deling af hidtilværende Politikredse med Hensyn til de for en Politikreds fælles Anliggender, afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 119.

De nuværende Underretsdommere ere pligtige at modtage Beskikkelse som Politimestre, dog uden Formindskelse i deres Embedsindtægter og saaledes, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil have beklædt, ogsaa kommer dem til Gode i de nye Stillinger, i hvilke de saaledes ere pligtige at modtage Bestikkelse.

43

§ 120.

Med Hensyn til de Auktioner, der ikke ere omhandlede i Loven om den borgerlige Retspleje, forbeholdes det ved færstig Lov at træffe nærmere Bestemmelser om, ved hvem og under hvilke Former de blive at afholde.

§ 121.

I det første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden bliver, forsaavidt den Paagældende iøvrigt opfylder de Betingelser for at stedes til Sagførervirksomhed, som denne Lov foreskriver, Sagførerbeskikkelse at meddele Vedkommende, selv om han kun har gjort 3 Aars Tjeneste som Fuldmægtig hos en Amtmand eller som autoriseret Dommerfuldmægtig eller som autoriseret Fældmægtig hos en Sagfører.

Jurisdiktionerne*) forelaas ordnede paa følgende Maade:

Sjælland og Møen:

1. Amager c. 19,000.
 2. Frederiksberg Birk c. 56,000.
 3. Nordre Birk med Hørsholm Birk c. 35,000.
 4. Søndre Birk c. 20,000.
 5. Roskilde med Ramsø-Thune Herred c. 18,000.
 6. Lejre Herred c. 18,000.
 7. Kjøge med Vallø Birk og Bjeverskov Herred c. 16,000.
 8. Helsingør c. 11,000.
 9. Kronborg østre Virk c. 12,500.
 10. Kronborg vestre Birk c. 13,000.
 11. Hillerød med Frederiksborg Birk c. 24,000.
- *) De af de nuværende Jurisdiktioner, der nedlægges ved at forenes med andre, ere betegnede ved at være fremhævede. 44
12. Frederiksværk med Halsnæs Birk c. 5,000.
 13. Frederikssund og Horns Herred c. 15,500.
 14. Nykjøbing med Dragsholm Birk c. 18,000.
 15. Holbæk og Merløse-Tudse Herred c. 30,000.
 16. Løve Herred c. 13,500.
 17. Sorø med Birk c. 17,000.
 18. Kallundborg med Arts-Skipinge Herred c. 22,800.
 19. Samsø c. 7,000.
 20. Korfør med Landdistrikt c. 8,500.
 21. Slagelse med Antvorskov Birk c. 19,500.
 22. Skjelskør, Besterflakkebjerg Herred og Holsteinborg Birk c. 15,000.
 23. Ringsted med Herred c. 15,500.
 24. Bregentved-Gisselfeld Birk c. 18,500.
 25. Nestved og Tybjerg Herred samt Øster Flakkebjerg Herred c. 25,500.
 26. Storehedinge og Faxe Herred c. 18,000.
 27. Præstø og Vordingborg nordre Birk c. 12,500.
 28. Vordingborg og Vordingborg søndre Birk c. 17,000.
 29. Møen c. 14,000.

Bornholm:

- 30. Rønne med Vestre Herred c. 13,500.
- 31. Hasle med Nordre Herred c. 9,400.
- 32. Nexø med Søndre Herred og Svaneke med Østre Herred c. 17,000.
(Egen Politimester i Svaneke).

Lolland-Falster:

- 33. Nykjøbing med Nykjøbing Herred og Vestre Herred c. 23,000.
- 34. Stubbekjøbing med Herred c. 12,000.
- 35. Sarkjøbing med Musse Herred c. 12,000.
- 36. Nysted med Birk c. 7,000.
- 37. Maribo med Maribo Birk.
- 38. Rødby med Fuglse Herred c. 10,000.
- 39. Nakskov med Søndre Herred c.
17,300.
- 40. Nordre Herred med Fejø c. 13,000.

45

Fyen:

- 41. Nyborg med Binding Herred c. 20,500.
- 42. Sunds-Gudme Herred c. 28,000.
- 43. Svendborg med Taasinge Birk c. 14,300.
- 44. Rudkjøbing og Langelands Herred c 20,000.
- 45. Ærøskjøbing med Ærø c. 12,000.
- 46. Faaborg med Salling Herred og Muckadel Birk c. 27,500.
- 47. Odense c. 36,000.
- 48. Odense Herred c. 18,500.
- 49. Bjerge-Aasum Herred c. 14,000.
- 50. Kjerteminde og Hindsholm Herred c. 6,000.
- 51. Lunde-Skam Herred c. 13,500.

52. Bogense og Skovby Herred c. 11,000.

53. Assens med Baag Herred og as Wedellsborg Birk Kjerte, Barløse, Sandager og Tanderup Sogne samt Den Baagø c. 23,500.

54. Middelfart med Vends Herred og Resten af Wedellsborg Birk c. 20,500.

Jylland:

55. Frederikshavn og Horns Herred og Skagen c. 26,000.

56. Sæby med Dronninglund Herred c. 23,000.

57. Læsø c. 2,500.

58. Hjørring med Vennebjerg Herred c. 27,000.

59. Børglum Herred c. 24,000.

60. Hvetbo Herred c. 9,000.

61. Han Herrederne c. 17,500.

62. Thisted med Hillerslev-Hundborg Herred
c. 23,000.

63. Hassing-Refs Herred c. 16,500.

64. Nykjøbing med Mors c. 21,500.

65. Skive med Salling Herred c. 24,000.

66. Viborg med Fjends-Nørlyng Herred c. 23,000.

67. Middelsom-Sønderlyngherred c. 16,000.

68. Hobro med Rinds-Gislum Herred c. 20,500.

69. Lysgaard-hids Herred c. 21,500.

70. Hammerum Herred c. 21,000. 71.

46

71. Holstebro med Hjerm-Ginding Herred c. 27,500.

72. Lemvig med Skodborg-Vandfuld Herred c. 18,600.

73. Ringkjøbing og Ulfborg-hind Herred c. 17,000.

74. Bølling-Nørre Herred c. 15,000.

75. Øster og Vester Herred samt Varde med Landsogne c. 30,000.

76. Esbjerg med Skads Herred og Fanø c. 21,000.

77. Ribe med Ribe Herred c. 11,000.

78. Gjjørding-Malt Herred c. 13,500.

79. Andst-Slang Herred c. 19,000.
80. Vejle med Nørvang-Tørrild Herred c. 42,000.
81. Bjerge og Hatting Herreder c. 20,000.
82. Fredericia og Elbo, Brus, Holmans Herreder c. 23,000.
83. Kolding og Kolding Herred c. 26,200.
84. Horsens c. 18,700.
85. Voer og Nim Herreder c. 18,000.
86. Tyrsting-Vrads Herred c. 13,000.
87. Silkeborg Birk c. 13,400.
88. Skanderborg med Hjelmslev-Gjern Herred c. 14,000.
89. Hads Herred c. 13,000.
90. Hasle, Vesterlisberg, Framlev samt Ning Herreder c. 27,000.
91. Frijsenborg Birk c. 21,500.
92. Aarhus c. 36,500.
93. Ebeltoft med Mols Herred c. 13,000.
94. Grenaa med Nørre Herred c. 18,000.
95. Randers c. 18,000.
96. Rougsø, Sønderhald og Ø. Lisberg Herreder e. 30,000.
97. Nørhald, Støvring og Galten Herreder e. 17,000.
98. Mariager og Gierlev-Onsild Herred c. 13,000.
99. Aalborg med Aalborg Birk og Fleskum Herred c. 41,400.
100. Kjær Herred c. 20,000.
101. Hellum-hindsted Herred e. 19,500.
102. Løgstør med Aars-Slet Herred c.. 13,900.
103. Nibe med Hornum Herred c. 13,500. 104.